

Dnes k ránu, jak toulavý kocour
se vrátil můj ztracený sen
zas byla jsem za hradbou města
jež brání se útokům změn

Chrám nad řekou v odlesku loučí
a v ulicích schoulená tma
pan drožkář mě přesto
hned poznal, řek:
„Vítej zpět, bellissima.”

Bellissima,
La Bella, Bella, Bella, Bella
Bellissima
Bellissima

Ples v domě, kde zrezivěl orloj
a nikomu nechce se pryč
smrt nechala v šatně svou kosu
a Horymír jezdecký bič

Old Shatterhand snědl své koně
a od těch dob klidné sny má
děd vševěd mi šeptá: „Co naplat,
jen tady jsi bellissima.”

Bellissima...

Jen ve zdejších zrcadlech září
můj pohled jak akvamarín
a ztracené pentle se vinou
zpod sedadel zrušených kin

Čas mizí jak podvodný felčar
a nikoho nedomíná
co dojde, jsou kytky a slova:
„Jste rozkošná, bellissima.”

Bellissima...

Když třepí se už i ty pentle
je zbytečné chápat se lan
sen, přihnáný příbojem noci
zas odplouvá na oceán

Sen odplouvá, ale mě zdá se
že říkáš: „Jsi moje, jsi má.
Spi, ještě spi, teď víc než jindy,
jsi krásná, jsi bellissima.”

Bellissima...